

andret saaledes, at naar Roesukkeret ikke polariserer over 96, betales der kun 4,95 Øre, medens der efter Forslaget i Fjor skulde betales 5,2 Øre. Derefter stiger Afgiften med en Gradationsgrad saaledes, at den ved en Polarisation af over 98 naar til den samme Afgift, som er anført i § 1, nemlig 5,7 Øre.

Samtidig er der paa Toldlovsforslaget sket Forandringer. Jeg har kortelig omtalt dem. De gaa ud paa at bestemme, at Tolden paa Mellempositioner af Sukkeret forandres fra at være 7 Øre de første 4 Aar og derefter 6 Øre til at være i Fremtiden $6\frac{1}{2}$ Øre bestandig. Endvidere bestemmes der, at Tolden af fremmed Sukker, der indføres til Raffinaderi, skal være 5,9 Øre, medens den paa Forslaget, saaledes som det var, da det forlod dette Ting i Fjor, var 5,5 Øre. Det, der er sket, er altsaa dette, at Beskyttelsen for Raasukkeret, der i Fjor var gaaet ned til 0,3 Øre, nu er sat op til 0,95. Den er for Øjeblikket 1,5, og 0,95 betegner en Nedsættelse af den nuværende Beskyttelse med 37 pCt. Jeg havde oprindeligt foreslaaet en Beskyttelse af 0,8 Øre, hvilket jeg ansaar for passende, men under Trykket fra Sukkerfabrikkerne blev Beskyttelsen nedsat til 0,3.

Den Forhøjelse af Beskyttelsen for Raasukker, som her er Tale om, vil ikke gaa ud over Forbrugerne, thi den forandrer i Virkeligheden ikke Toldsatserne. For det raffinerede Sukker forandres de slet ikke, og for Mellempositioner er der sket, som jeg har nævnt, den Forandring, at man fra 7 Øre de første 4 Aar og derefter 6 Øre er gaaet til straks $6\frac{1}{2}$ Øre. Men da der samtidig er indført i Afgiftsloven, at Forslag til Revision af denne Lov forelægges i Rigsdagssamlingen 1916—17, vil denne Sats faktisk kun staa fast i 8 à 9 Aar. Saa staaar det Lovgivningsmagten frit for at tage den op, og enten man siger: 7 Øre de første 4 Aar og 6 Øre Resten af Tiden i et Tidsrum af 8 Aar, eller: $6\frac{1}{2}$ Øre hele Tiden, er i Virkeligheden det samme. Men det, der er sket, er en forandret Fordeling af den Beskyttelse, vi lode blive tilbage, mellem Fabrikkerne og Raasukkeret, saa at Raasukkeret har faaet meget mere Del i den samlede Beskyttelse, der bliver tilbage for Fabrikkerne, end efter Forslaget i Fjor. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at naar man i dette Ting overhovedet vil lade blive en Del Beskyttelse tilbage til denne Virksomhed, er man ogsaa

villig til at lade Roedyrkerne faa en rimelig Del af den, og saaledes som Forslaget er nu, bliver Resultatet, at der for det raffinerede Sukker er en Nedsættelse af 37 pCt. og for Raasukkeret ogsaa en Nedsættelse af 37 pCt. Den samlede Nedsættelse falder derefter med lige Vægt paa begge Parter i Industrien, hvad jeg maa anse for det rigtige. I øvrigt lægger jeg den største Vægt paa den Bestemmelse, der findes i § 9, at Loven skal revideres i Rigsdagssamlingen 1916—17. Vi have valgt dette Aar, fordi det er det Aar, da de fleste af de langvarige Roekontrakter udløbe. I det Aar kommer altsaa Lovgivningsmagten i Virkeligheden til staa frit. Naar man nu paa dette Omraade vil foretage sig noget, morder man bestandig den Indvending fra Roedyrkernes Side: „Vi vilde godt gaa med til det, vi skulde gerne finde os deri, hvis vi blot stode frit, men vi have forpligtet os til at dyrke et vist Areal med Roer og til at levere Roerne til Fabrikkerne indtil Aaret 1916—17, og hvis Betingelserne for Roedyrkning ved Lovgivningens Indgriben blive væsentlig forringede, ere vi meget uheldigt stillede, thi det er os ikke tilladt at slaa ind paa andre Kulturer“. Men den Dag, da Roekontrakterne ere udløbne, staa disse Roedyrkere frit, og da staaar Lovgivningsmagten ogsaa frit, og da er Tiden til paa ny at revidere hele dette Forhold. Derfor lægger jeg den største Vægt paa § 9, som er kommen ind i Lovforslaget i Landstinget, og som jeg meget vil anbefale til dette høje Tings Velvillie.

I det hele skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i Tinget.

N. P. Jensen: Idet jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremkom med, og idet jeg henviser til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Toldlovens Behandling her i Tinget i Fredags, kan jeg indskrænke mig til kort at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, hvori det nu er forelagt.

Borghjerg: Heller ikke jeg føler Anledning til at komme ind paa en større Debat angaaende det foreliggende Lovforslag, fordi vi jo førte denne Debat her i Tinget i Fredags under Behandlingen af de paagældende Positioner i Toldlovsforslaget. Jeg har ikke meget at føje til, hvad jeg den Gang sagde. Jeg maa hævde Berettigelsen af mit Synspunkt. Deri lig-